

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Ραψωδία Ι

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὃδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι 5 ΟΙ
ἢ ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχη κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνά δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι· 10
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόνετα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες. 15 ΟΙ
νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
εἶδεν', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ
ὑμῖν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μευ κλέος οὐρανὸν ἴκει. 20
ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησι,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἀλὶ κεῖται 25 ΟΙ
πρὸς ζόφον, αἰ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ τοι ἐγὼ γε
ἦς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ιδέσθαι.
ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι· 30
ὥς δ' αὐτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
ὥς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
γίγνεται, εἴ περ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον 35 ΟΙ
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
ὄν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
"Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσαν,
Ἰσμάρφ. ἐνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς· 40
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ διερχῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45 ΟΙ
ἔσφαζον παρὰ θῖνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς·
τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
οἳ σφιν γείτονες ἦσαν, ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,

ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὄθι χρῆ πεζὸν ἔοντα. 50
ἦλθον ἔπειθ' ὄσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη,
ἠέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἴν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θεῶσι,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν. 55 ΟΙ
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμᾶρ,
τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάσ περ ἔοντας.
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.
ἔξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἐταῖροι 60
ᾤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
"ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον αὖσαι, 65 ΟΙ
οἱ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δηωθέντες.
νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι, ἰστία δὲ σφιν 70
τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἠπειρόνδε.
ἔνθα δὴ δύο νύκτας δύο τ' ἡμέματα συνεχῆς αἰεὶ
κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. 75 ΟΙ
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
ἰστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες
ἡμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνήται τ' ἴθουνον.
καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν·
ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν 80
καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
"ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα· ἀτὰρ δεκάτη ἐπέβημεν
γαίης Λωτοφάγων, οἱ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπέιρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ, 85 ΟΙ
αἴψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θεῶν παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τοτ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
οἱ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες
ἄνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας. 90
οἱ δ' αἴψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλεν οὐδὲ νέεσθαι, 95 ΟΙ
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,

νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους 100
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
μὴ πῶς τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
οἱ δ' αἴψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
"ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ· 105 ΟΙ
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
ικόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρώσιν,
ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι, αἳ τε φέρουσιν 110
οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες,
ἀλλ' οἳ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν. 115 ΟΙ
"νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται,
γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὕλησσο· ἐν δ' αἴγες ἀπειρέσiai γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἳ τε καθ' ὕλην 120
ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποιμήνησιν καταἴσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἴγας.
οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι, 125 ΟΙ
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
νῆας ἐυσσέλμους, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα
ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·
οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐυκτιμένην ἐκάμοντο. 130
οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δὲ κεν ὄρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὕδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεὶ
εἰς ὄρας ἀμῶεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὔδας. 135 ΟΙ
ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος, ἴν' οὐ χρεῶ πείσματός ἐστιν,
οὔτ' εὐνάς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον εἰς ὃ κε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνη καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἠγεμόνευεν
νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προφαίνεται' ἰδέσθαι·
ἄηρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προύφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. 145 ΟΙ
ἔνθ' οὐ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ' οὐκ κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐυσσέλμους ἐπικέλσαι.

κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἰστία πάντα,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 150
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διᾶν.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὤρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 αἴγας ὄρεσκήους, ἵνα δειπνήσειαν ἐταῖροι. 155 ΟΙ
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δωδέκα, ἐς δὲ ἐκάστην
 ἐννέα λάγχανον αἴγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ. 160
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠφύσαμεν Κικόνων· ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες. 165 ΟΙ
 Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
 καπνὸν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν οἴων τε καὶ αἰγῶν.
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς, 170
 καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεν', ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσιν,
 ἦ ῥ' οἳ γ' ὑβρισταὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 175 ΟΙ
 ἦε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής·
 ὥς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἐταίρους
 αὐτοῦς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολυὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἐόντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλόν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷές τε καὶ αἴγες, ἰάυεσκον· περὶ δ' αὐλή
 ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι 185 ΟΙ
 μακρῆσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 ἔνθα δ' ἀνήρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥα τὰ μῆλα
 οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἦδη.
 καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐήκει 190
 ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ρίῳ ὑλήεντι
 ὑψηλῶν ὀρέων, ὃ τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
 Ἰδὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήρηας ἐταίρους
 αὐτοῦ πὰρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι,
 αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους 195 ΟΙ
 βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο
 ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,

οὔνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
 ἀζόμενοι· ᾧκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι 200
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυσοῦ μὲν μοι ἔδωκ' ἑυεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφοφορεῦσι δωδέκα πᾶσιν ἀφύσσας
 ἠδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν 205 ΟΙ
 ἠείδη δμῶων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οἴη.
 τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 χεῦ', ὁδμὴ δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδώδει 210
 θεσπεσίη· τότε ἂν οὐ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι οἴσατο θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκῆν,
 ἄγριον, οὔτε δίκας ἐν εἰδότα οὔτε θέμιστας. 215 ΟΙ
 "καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμεινε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
 ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα.
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
 ἄρνων ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμένοι δὲ ἕκασται 220
 ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι. ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν
 τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα 225 ΟΙ
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι. 230
 "ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἡμενοι, ἦος ἐπῆλθε νέμων. φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη,
 ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν· 235 ΟΙ
 ἡμεῖς δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
 αὐτὰρ ὁ γ' εἰς εὐρὴν σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
 πάντα μάλ' ὄσσ' ἠμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λείπε θύρηφιν,
 ἄρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν ἀλλῆς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας, 240
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τὸν γε δῶω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
 ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσειαν·
 τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 ἐζόμενος δ' ἠμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἴγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη. 245 ΟΙ
 αὐτίκα δ' ἡμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
 ἡμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη

πίνειν αἰνυμένῳ καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἶη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄεργα, 250
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσιδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·
 " ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ πρῆξιν ἦ μαριδίως ἀλάλησθε,
 οἶά τε ληιστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;" 255 OI
 "ὡς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεσσι ἀμειβόμενος προσέειπον·
 " ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα
 ἦλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265 OI
 πολλοὺς. ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον ἢ καὶ ἄλλως
 δοίης δωτήνῃ, ἢ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
 ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεοῦς· ἰκέται δέ τοι εἰμεν,
 Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε, 270
 ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 "νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 ὃς με θεοῦς κέλειαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν 275 OI
 οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν·
 οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
 οὔτε σεῦ οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
 ἀλλὰ μοι εἴφ' ὅπῃ ἔσχες ἰὼν ἐνεργέα νῆα,
 ἢ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω." 280
 "ὡς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλά,
 ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
 " νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἐνεικεν· 285 OI
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὸν ὄλεθρον·
 "ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,
 ἀλλ' ὅ γ' ἀναΐξας ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε,
 σὺν δὲ δῶμα μάρψας ὡς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 290
 τοὺς δὲ διὰ μελεῖστί ταμῶν ὠπλίσσατο δόρπον·
 ἦσθι δ' ὡς τε λέων ὄρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
 ἔγκατὰ τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόνετα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες, ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυμόν. 295 OI
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὸν
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.

τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἄσπον ἰών, ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, 300
 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἶπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν. 305 ΟΙ
 ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ δι' ἄν.
 "ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἠμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄεργα, 310
 σὺν δ' ὅ γε δὴ αὐτε δῶμα μάρψας ὀπλίσατο δεῖπνον.
 δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ' ἐπέθηχ', ὡς εἴτε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη.
 πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα 315 ΟΙ
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 "ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶ,
 χλωρὸν ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη 320
 αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες εἰσκομεν εἰσορόωντες
 ὄσπον θ' ἰστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος εὐρείης, ἣ τ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 τόσπον ἔην μῆκος, τόσπον πάχος εἰσοράασθαι.
 τοῦ μὲν ὄσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς 325 ΟΙ
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 ἣ ῥα κατὰ σπέιους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή· 330
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον,
 ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
 τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῶ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἠθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335 ΟΙ
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων.
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἦλασε πίονα μῆλα
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἣ τι οἰσάμενος, ἣ καὶ θεὸς ὡς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψὸς ἀείρας, 340
 ἐζόμενος δ' ἠμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἄεργα,
 σὺν δ' ὅ γε δὴ αὐτε δῶμα μάρψας ὀπλίσατο δόρπον.
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345 ΟΙ
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
 "Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
 ὄφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκεύθει

ἡμετέρη. σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
 οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
 σκέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας;"
 "ὣς ἐφάμην, ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
 ἠδὺ ποτὸν πίνων καὶ μ' ἦτεε δεύτερον αὐτίς·
 "δὸς μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὖνομα εἶπε 355 ΟΙ
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρης·
 καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.'
 "ὣς φάτ', ἀτάρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον. 360
 τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίησιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισι·
 "Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ' ὄνομα κλυτὸν, αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερέω· σὺ δὲ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης. 365 ΟΙ
 Οὔτις ἐμοί γ' ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
 μήτηρ ἠδὲ πατήρ ἠδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.
 "ὣς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ·
 "Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισιν,
 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται. 370
 "ἦ καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν ἀνχένα, καδ δὲ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς, 375 ΟΙ
 ἦος θερμαίνοιτο· ἔπεσσι δὲ πάντας ἐταίρους
 θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδείσας ἀναδύη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἄψεσθαι, χλωρὸς περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
 καὶ τότε ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι 380
 ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάινον, ὄξυν ἐπ' ἄκρω,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἐρεισθεὶς
 δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήιον ἀνήρ
 τρυπάνῳ, οἱ δὲ τ' ἐνερθεν ὑποσσεῖουσιν ἱμάντι 385 ΟΙ
 ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα.
 πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν ἀυτμῆ
 γλήνης καιομένης, σφαραγεῦντο δὲ οἱ πυρὶ ρίζαι. 390
 ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
 φαρμάσσω· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν
 ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
 σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ, 395 ΟΙ
 ἡμεῖς δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἶματι πολλῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων,

αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς
ῥέον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας. 400
οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἰστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος ὅτι ἐ κήδοι·
"τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὦδ' ἐβόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην καὶ ἄπνους ἄμμε τίθησθα;
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405 ΟΙ
ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλω ἢ βίηφιν;"
"τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
'ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλω οὐδὲ βίηφιν.'
"οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα, 410
νοῦσον γ' οὐ πῶς ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
"ὥς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησι 415 ΟΙ
χερσὶ ψηλαφῶν ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων,
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὔτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο, 420
εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἢ δ' ἐμοὶ αὐτῶ
εὐροίμην· πάντα δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον
ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
ἄρσενες οἷες ἦσαν ἐντρεφές, δασύμαλλοι, 425 ΟΙ
καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐνστρεφέεσσι λύγοισιν,
τῆς ἐπι Κύκλωψ εὐδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
σύντρεϊς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
τὸ δ' ἐτέρω ἐκάτερθεν ἴτην σώοντες ἐταίρους. 430
τρεις δὲ ἕκαστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἐγὼ γε--
ἀρνεῖδς γὰρ ἔην μῆλων ὄχ' ἄριστος ἀπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβῶν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς
κεῖμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
νωλεμέως στρεφθεῖς ἐχόμεν τετληῶτι θυμῷ. 435 ΟΙ
ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.
"ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενά μῆλα,
θήλειαι δὲ μέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι 440
τειρόμενος πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδεντο.
ὔστατος ἀρνεῖδς μῆλων ἔστειχε θύραζε
λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι. 445 ΟΙ
τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
"κρὶε πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
ὔστατος; οὐ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων,

ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
 μακρὰ βιβάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις, 450
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίειαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἦ σύ γ' ἄνακτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνήρ' κακὸς ἐξαλάωσε
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι δαμασσάμενος φρένας οἴνω,
 Οὔτις, ὃν οὐ πῶ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον. 455 ΟΙ
 εἰ δὴ ὁμοφρονέεις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 εἰπεῖν ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἤλασκάζει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὐδεῖ, κὰδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφήσειε κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις.' 460
 "ὧς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῶ,
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465 ΟΙ
 ἰκόμεθ'. ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον, τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάστω,
 κλαίειν, ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
 πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ. 470
 οἱ δ' αἴψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι·
 "Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάκτιδος ἀνδρὸς ἐταίρους 475 ΟΙ
 ἔδμεναι ἐν σπῆι γλαφυρῶ κρατερῆφι βίηφι.
 καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
 σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.'
 "ὧς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον, 480
 ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
 κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρήριοιο.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δ' αἴψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα, 485 ΟΙ
 πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβῶν περιμήκεα κοντὸν
 ὧσα παρέξ, ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 ἐμβαλέειν κώπης, ἴν' ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν,
 κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον. 490
 ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
 καὶ τότε δὴ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 "'σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
 ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα 495 ΟΙ
 αὐτίς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὄλεσθαι.
 εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἠ' αὐδήσαντος ἄκουσε,
 σὺν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆια δοῦρα
 μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.'

"ὥς φάσαν, ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν, 500
 ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
 "Κύκλωψ, αἶ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
 φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκη ἐνὶ οἰκί' ἔχοντα." 505 ΟΙ
 "ὥς ἐφάμην, ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
 'ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,
 Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο
 καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν· 510
 ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
 χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
 ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκίην·
 νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ σὺτιδανὸς καὶ ἄκικος 515 ΟΙ
 ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἴνω.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω
 πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ πάϊς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὖχεται εἶναι.
 αὐτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλησ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος 520
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 "ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
 εὔνιν ποιήσας πέμψαι δόμεν Ἄϊδος εἴσω,
 ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων." 525 ΟΙ
 "ὥς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
 εὖχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 'κλυθι, Ποσειδάων γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὖχεται εἶναι,
 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι 530
 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκη ἐνὶ οἰκί' ἔχοντα.
 ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἴκον ἐυκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὄψε κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντα ἐταίρους,
 νηὸς ἐπ' ἄλλοτρίας, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ." 535 ΟΙ
 "ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξαὔτις πολὺ μείζονα λάαν ἀείρας
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 κὰδ' δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρήροιο
 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἰκέσθαι. 540
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 "ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἐνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὖσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 ἦατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ, 545 ΟΙ
 νῆα μὲν ἐνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐυκνήμιδες ἐταῖροι 550
μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδη, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
ῥέξας μηρὶ ἔκαιον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ὃ γε μερμήριξεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι. 555 ΟΙ
"ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 560
δὴ τότε ἔγῶν ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἴψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
"ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ, 565 ΟΙ
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.